

Κυριακή της Τυρινής στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας - Μνημόσυνο για τα θύματα των Τεμπών (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 2 Μαρτίου (Τυρινής) το πρωί ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#) λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στην Αλεξάνδρεια.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε **μνημόσυνο** για τα 57 θύματα του σιδηροδρομικού δυστηχήματος στην περιοχή των Τεμπών και για τον κοιμηθέντα καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Αρχιμ. Παντελεήμονα. Τέλος, ανέγνωσε τη συγχωρητική ευχή με την ευκαιρία της έναρξης της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Μή θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς ... θησαυρίζετε δέ ὑμῖν θησαυρούς ἐν οὐρανοῖς».

Τετάρτη Κυριακή τοῦ Τριωδίου σήμερα καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία θά μᾶς καλέσει ἀπόψε νά εἰσέλθουμε στό στάδιο τῶν ἀρετῶν, στό στάδιο τῆς νηστείας καί τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος, στό στάδιο τῆς προετοιμασίας γιά νά ἑορτάσουμε τά σεπτὰ Πάθη καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Καί ὅπως κάθε καλός προπονητής πρὶν νά ἀνοίξει τό στάδιο καί πρὶν νά ἀρχίσουν οἱ ἀγῶνες δίδει ὁδηγίες καί κατευθύνσεις στούς ἀθλητές του καί τούς λέγει τούς τρόπους μέ τούς ὁποίους θά πρέπει νά ἀγωνισθοῦν γιά νά φθάσουν στό ποθητό τέρμα, κάτι ἀνάλογο κάνει καί ἡ Ἐκκλησία μας. Τίς ὁδηγίες ὅμως πού ἀπευθύνονται πρὸς ὄλους μας δέν μᾶς τίς δίδει κάποιος ἄνθρωπος ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀθλοθέτης καί ἀγωνοθέτης τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος, τόν ὁποῖο καλούμεθα νά διεξαγάγουμε.

Ἀνάμεσα στίς προτροπές τοῦ Χριστοῦ πού ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα εἶναι καί αὐτή πού προέταξα τῆς ὁμιλίας μου. «Μή θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς ... θησαυρίζετε δέ ὑμῖν θησαυρούς ἐν οὐρανοῖς».

Ὁ ἄνθρωπος συνηθίζει νά συγκεντρώνει καί νά ἀποθηκεύει κάθε εἶδους ἀγαθό, κάθε τι πού θεωρεῖ ὅτι μπορεῖ νά τοῦ φανεῖ χρήσιμο γιά τό μέλλον, κάθε τι τό ὁποῖο νομίζει ὅτι τόν ικανοποιεῖ καί τόν ἀναπαύει, κάθε τι τό ὁποῖο, γιά διαφόρους λόγους, δέν θέλει νά ἀποχωριθεῖ ἢ δέν θέλει νά μοιρασθεῖ μέ τούς συνανθρώπους του. Τό διαπιστώσαμε στά εὐαγγελικά ἀναγνώσματα τῶν τριῶν πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου. Ὁ Φαρισαῖος ἤθελε τήν εὐνοια τοῦ Θεοῦ γιά τίς ἀρετές τίς ὁποῖες πίστευε ὅτι διέθετε. Ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός ἤθελε τήν ἀγάπη τοῦ πατέρα του γιά τήν πιστότητά του. Ὅσοι θά βρεθοῦν τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως στά ἀριστερά τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου ἤθελαν ὅλα τά ἀγαθά καί τά χρήματά τους γιά τόν ἑαυτό τους, γιατί τάχα δέν εἶχαν κάποιον νά βοηθήσουν.

Ἦθελαν ὅλοι νά συγκεντρώνουν γιά τόν ἑαυτό τους καί νά μήν προσφέρουν τίποτε, ἀλλά τελικά ἀπέτυχαν. Ἦθελαν νά θησαυρίζουν θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς, ἀλλά τελικά διαπίστωσαν ὅτι οἱ θησαυροί εἶναι ἄνθρακες, γιατί ὅ,τι μάζευαν εἶχε ἡμερομηνία λήξεως, τήν ἡμερομηνία τῆς ἀναχωρήσεώς τους ἀπό τόν κόσμο, καί τίποτε δέν μπορούσε νά τούς συνοδεύσει στή συνέχεια τῆς πορείας τους.

Ἄς προσέξουμε ὅμως, ὥστε νά μήν συμβεῖ καί σέ ἐμᾶς ὅ,τι συνέβη καί σέ ἐκείνους πού βρέθηκαν στό πῦρ τό ἐξώτερο. Ἄς μήν νομίσουμε ὅτι εἶναι μόνο τά χρήματα καί τά διάφορα ἀγαθά πού ὁ Χριστός μᾶς ζητᾷ νά μήν θησαυρίζουμε, νά μήν

συγκεντρώνουμε δηλαδή έγωιστικά για τό μέλλον μας, χωρίς νά θέλουμε νά τά μοιρασθοῦμε. Γιατί στήν περίπτωση αὐτή κινδυνεύουμε νά ἀπαλλάξουμε καί νά ἀθώωσουμε τόν ἑαυτό μας μέ τή δικαιολογία ὅτι ἐμεῖς δέν εἴμαστε πλούσιοι, δέν ἔχουμε χρήματα, καί ἐπομένως δέν ἔχουμε νά θησαυρίσουμε τίποτε καί ἔτσι δέν μᾶς ἀφορᾷ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου.

Ὁ Χριστός ὅμως εἶναι σαφής. Δέν ἀναφέρεται μόνο στούς πλουσίους καί σέ ὅσους ἔχουν χρήματα, διότι αὐτό θά ἦταν ἄδικο. Μιλώντας για θησαυρούς πού συγκεντρώνουμε ἐννοεῖ ὅλα ὅσα ἐλκύουν τήν ψυχή μας, ὅλα ὅσα τήν τραβοῦν σάν μαγνήτης καί τήν ἀποπροσανατολίζουν ἀπό τόν στόχο της, ὅλα ὅσα δέν μᾶς ἀφήνουν νά δεῖξουμε ἀγάπη, συμπόνια καί κατανόηση πρὸς τούς ἀδελφούς μας, ὅλα ὅσα δέν μᾶς ἀφήνουν νά προσφέρουμε τόν χρόνο μας, τή βοήθειά μας, τήν παρηγορία μας, τή συμπαράστασή μας σέ αὐτούς πού τήν ἔχουν ἀνάγκη.

Θησαυρός πού δέν θά πρέπει νά θησαυρίζουμε εἶναι ὅ,τι ἀποσπᾷ τόν νοῦ μας, τίς δυνάμεις μας, τά χαρίσματά μας, τή ζωή μας ἀπό τόν Θεό καί δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά τοῦ ποῦμε «Χριστέ μου, δικά σου εἶναι, ἐσύ μοῦ τά προσέφερες, ὄχι για νά τά κρατήσω ἐγωιστικά για τόν ἑαυτό μου, ἀλλά για νά βοηθήσω καί τούς ἀδελφούς μου».

Θησαυρός πού δέν θά πρέπει νά θησαυρίζουμε εἶναι ὅ,τι δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά στρέψουμε τήν ψυχή καί τόν νοῦ μας στόν Θεό, νά προσπαθήσουμε νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του, νά νηστεύσουμε, νά ἐκκλησιασθοῦμε, νά προσευχηθοῦμε. Διότι, ὅπως εἶπε ὁ Χριστός σήμερα, ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός μας, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ καρδιά μας.

Ἄς ἐξετάσουμε, λοιπόν, πρωτίστως ποῦ εἶναι ἡ καρδιά μας. Καί ἂν δέν τήν βροῦμε στραμμένη πρὸς τόν Χριστό, ἄς ἀναζητήσουμε ποῦ εἶναι προσκολλημένη, ποιός εἶναι ὁ ψεύτικος θησαυρός πού τήν κρατᾷ καί τῆς στερεῖ τόν ἀληθινό θησαυρό, τόν Χριστό. Καί ἄς σπεύσουμε νά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό αὐτόν τόν θησαυρό, ὅποιος καί ἂν εἶναι, ὅσο πολύτιμο καί ἂν τόν θεωροῦμε, γιατί δέν εἶναι πραγματικός θησαυρός, ἀλλά εἶναι βαρίδιο πού μᾶς κρατᾷ στή γῆ καί θά μᾶς ἐμποδίσει νά ἀγωνισθοῦμε στό στάδιο τῶν ἀρετῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀλλά καί θά μᾶς στερήσει τή χαρά τῆς Ἀναστάσεως, για τήν ὁποία μᾶς προετοιμάζει ἡ Ἐκκλησία μας μέ τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἀλλά καί τή χαρά τῆς μελλούσης Ἀναστάσεως, πού ἀναμένει ὅσους ἀγάπησαν τόν Χριστό.

